

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 452/2021-47

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného Mgr. Erikou Ranušovou, advokátkou, Moyzesova 1200/12, Dubnica nad Váhom, proti postupu Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 6Tp/46/2021 v súvislosti s požiadavkou neodkladnosti a urýchlenosti konania a rozhodnutia o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu doručenej Okresnému súdu Trenčín 18. mája 2021 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 6Tp/46/2021 **boli porušené** základné právo sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v súvislosti s požiadavkou neodkladnosti a urýchlenosti konania a rozhodnutia o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu doručenej Okresnému súdu Trenčín 18. mája 2021.
2. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie **800 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Trenčín **p o v i n n ý** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky **u k l a d á** zaplatiť trovy ustanovenej právnej zástupkyňi **397,50 eur** na jej účet v tvare [REDACTED] do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Trenčín **j e p o v i n n ý** uhradiť trovy právneho zastúpenia **397,50 eur** na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky v tvare [REDACTED] vedený v Štátnej pokladnici do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 16. septembra 2021 neskôr doplnenou sťažovateľom, ako aj ústavným súdom ustanovenou právnou zástupkyňou domáhal vyslovenia porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne (ďalej len „krajské riaditeľstvo Policajného zboru“) v konaní vedenom pod ČVS: KRP-35/1-VYS-TN-2021, postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 6Tp/46/2021 a sp. zn. 2Tp/49/2021 a postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 3Tpo/46/2021, sp. zn. 3Tpo/47/2021 a sp. zn. 3Tpo/50/2021 v súvislosti s požiadavkou neodkladného a urýchleného rozhodnutia o osobnej slobode vo vzťahu k žiadostiam sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu doručeným Okresnej prokuratúre Trenčín (ďalej len „okresná prokuratúra“) 14. mája 2021 a 6. júla 2021 a krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v mesiaci júl 2021. Sťažovateľ sa zároveň domáhal svojho prepustenia z väzby na slobodu a priznania mu primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj náhrady trov právneho zastúpenia.

2. Uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 452/2021-30 z 18. januára 2021 bola ústavná sťažnosť v časti namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6Tp/46/2021 v súvislosti s požiadavkou neodkladnosti a urýchlenosti konania a rozhodnutia o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu doručenej okresnému súdu 18. mája 2021 prijatá na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol z dôvodu, že nemala náležitosti ustanovené zákonom, ako aj pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

3. Z ústavnej sťažnosti, jej doplnení a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi a iné. Uznesením okresného súdu č. k. 2Tp/24/2021 zo 17. apríla 2021 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 3Tpo/33/2021 z 12. mája 2021 bol v tejto trestnej veci vzatý do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Väzba začala plynúť 14. apríla 2021.

4. Podaním doručeným okresnej prokuratúre 14. mája 2021 sťažovateľ požiadal o prepustenie z väzby na slobodu. Okresná prokuratúra jeho žiadosti nevyhovela, preto ju 18. mája 2021 predložila na rozhodnutie okresnému súdu, ktorý v tejto súvislosti nariadil výsluch sťažovateľa na 28. máj 2021. Po zrušení tohto termínu sa výsluch sťažovateľa uskutočnil 1. júna 2021 a v ten istý deň okresný súd uznesením sp. zn. 6Tp/46/2021 o žiadosti sťažovateľa rozhodol tak, že ju zamietol a zároveň neprijal ako náhradu za väzbu záruku [REDACTED]

a [REDAKOVANÉ] ani písomný sľub sťažovateľa a jeho väzbu nenahradil ani dohľadom probačného a mediačného úradníka.

5. Po zistení, že stranám konania boli zaslané namiesto skutočných rovnopisov počítačové koncepty vypracovania rozhodnutia, okresný súd podľa § 174 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 180 Trestného poriadku vydal 16. júna 2021 opravné uznesenie, ktorým celý text zaslaných rovnopisov nahradil novým textom, pritom podstata výrokov ostala nezmenená.

6. Proti prvostupňovému rozhodnutiu, ako aj proti opravnému uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosti, o ktorých krajský súd 15. júla 2021 rozhodol uzneseniami č. k. 3Tpo/46/2021-92 (v spojení s opravným uznesením z 31. augusta 2021) a č. k. 3Tpo/47/2021-89 tak, že obe uznesenia v celom rozsahu zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci (o žiadosti sťažovateľa) znovu konal a rozhodol.

7. Po vrátení veci okresný súd znovu vykonal výsluch sťažovateľa 28. júla 2021 a v rovnaký deň uznesením o jeho žiadosti doručenej okresnej prokuratúre 14. mája 2021 rozhodol takisto ako v predošlom, krajským súdom zrušenom rozhodnutí, t. j. žiadosť zamietol a záruku [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] ani písomný sľub sťažovateľa ako náhradu za väzbu neprijal a nenahradil ju ani dohľadom probačného a mediačného úradníka.

8. Aj proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú krajský súd uznesením č. k. 3Tpo/50/2021-135 zo 6. augusta 2021 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

9. Rozhodnutie krajského súdu zo 6. augusta 2021 bolo sťažovateľovi doručené 27. augusta 2021.

II.

Argumentácia sťažovateľa

10. Vo vzťahu k časti ústavnej sťažnosti, ktorá bola ústavným súdom prijatá na ďalšie konanie sťažovateľ argumentuje, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 6Tp/46/2021 nerozhodol o jeho žiadosti doručenej okresnej prokuratúre 14. mája 2021 v súlade s ústavnou požiadavkou neodkladnosti a urýchlenosti rozhodnutia o osobnej slobode osoby nachádzajúcej sa vo väzbe.

11. Podľa sťažovateľa doba trvania konania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu jednoznačne nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

12. Okresný súd vo vyjadrení k prijatej ústavnej sťažnosti chronologicky opísal priebeh konania o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu. Z opisu vyplýva, že žiadosť sťažovateľa bola okresnému súdu doručená 18. mája 2021. Rozhodnuté o nej bolo 1. júna 2021.

Písomné odôvodnenie sťažnosti proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ 21. a 24. júna 2021, ako aj 6. júla 2021. Obhajkyňa sťažovateľa podala písomnú sťažnosť 7. júla 2021. K doručeniu predmetného uznesenia (spolu s jeho opravou vykonanou 16. júna 2021) došlo 23. júna 2021 sťažovateľovi a 30. júna 2021 jeho obhajkyňi. O riadnom opravnom prostriedku rozhodol krajský súd 15. júla 2021 tak, že prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec 20. júla 2021 vrátil okresnému súdu, aby o nej znovu konal a rozhodol. Rozhodnutie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 23. júla 2021.

13. Okresný súd o žiadosti sťažovateľa znovu rozhodol 28. júla 2021 a 30. júla 2021 vec predložil spolu so sťažnosťou sťažovateľa krajskému súdu, ktorý o tomto opravnom prostriedku rozhodol 6. augusta 2021. Nadriadený súd vrátil súdny spis okresnému súdu 20. augusta 2021.

14. K vecnej stránke okresný súd uviedol, že o žiadosti sťažovateľa rozhodol na 13. deň po predložení vyšetrovacieho spisu sudcovi pre prípravné konanie, čo považoval za urýchlené a časovo primerané rozhodovanie. Okresný súd uznal, že následný postup súvisiaci s vydávaním opravného uznesenia síce spôsobil predĺženie lehoty v rozhodovacom procese o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby, avšak podľa názoru okresného súdu ani tento postup nebolo možné považovať za prietahy v konaní, pretože sudca pre prípravné konanie nebol v konaní nečinný.

15. Túto skutočnosť mal skonštatovať aj krajský súd vo svojom rozhodnutí č. k. 3Tpo/50/2021 zo 6. augusta 2021.

III.3. Replika sťažovateľa:

16. Sťažovateľ priestor, ktorý mu ústavný súd poskytol, aby k vyjadreniu okresného súdu zaujal stanovisko v určenej lehote, nevyužil.

IV.

K ústnemu pojednávaniu

17. Ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože na základe podaní účastníkov a písomností predložených ústavnému súdu, ako aj s prihliadnutím na predmet konania je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie, resp. hlbšie objasnenie veci.

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

18. Podstata námietok sťažovateľa v súvislosti s namietaným porušením označených práv je založená na jeho tvrdení o neprimeranej dobe rozhodovania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu okresným súdom.

19. Súdne preskúmanie zákonnosti pozbavenia osobnej slobody kladie nároky (okrem iného) na rýchlosť tohto preskúmania. Rovnako to platí aj v prípade osobitného typu väzobného konania, ktorého predmetom je preskúmanie žiadosti o prepustenie z väzby. O väzbe musí súd rozhodnúť

urýchlene (podľa znenia autentických verzií dohovoru: „à bref délai“, resp. „speedily“). Lehota začína podaním návrhu alebo žiadosti a končí vydaním konečného rozhodnutia súdu, prípadne dorúčením tohto rozhodnutia, ak sa rozhodlo v neprítomnosti obvineného. Ústavný súd pri posudzovaní dodržania požiadavky urýchlenosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby z hľadiska čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a tiež z hľadiska čl. 5 ods. 4 dohovoru vo svojich rozhodnutiach uviedol, že jednotlivé lehoty sa z hľadiska požiadaviek neodkladnosti alebo urýchlenosti posudzujú podľa všetkých okolností prípadu. V zásade však požiadavke neodkladnosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby v zmysle čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, resp. čl. 5 ods. 4 dohovoru nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla zodpovedá lehota konania nepresahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca (napr. III. ÚS 255/03, tiež rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Bezicheri proti Taliansku z 25. októbra 1989, sťažnosť č. 11400/85).

20. Z tvrdení účastníkov konania a listinných dôkazov, ktoré mal ústavný súd k dispozícii, možno ustáliť taký priebeh procesných úkonov, aký uvádza sťažovateľ (body 4 až 8 odôvodnenia tohto rozhodnutia) a okresný súd vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti (body 12 a 13 odôvodnenia tohto rozhodnutia). S prihliadnutím na skutočnosť, že sťažovateľ repliku k vyjadreniu okresného súdu nepodal, nespochybnil tak skutkové tvrdenia okresného súdu týkajúce sa priebehu procesných úkonov, preto ich ústavný súd považuje za nesporné medzi účastníkmi konania.

21. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, ústavný súd konštatuje, že okresný súd síce o žiadosti sťažovateľa rozhodol v relatívne krátkom čase (1. júna 2021), t. j. po uplynutí 14 dní od jej doručenia (18. mája 2021), avšak toto rozhodnutie nebolo konečným prvostupňovým rozhodnutím v tejto veci a ďalší s tým spojený procesný postup okresného súdu rozhodne nezodpovedal požiadavkám neodkladnosti a urýchlenosti rozhodovania o osobnej slobode vyplývajúcim z čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru.

22. Ústavný súd vo svojej predchádzajúcej judikatúre už poukázal na to, že nielen nečinnosť, ale aj neefektívna, resp. nesústredená činnosť súdu môže zapríčiniť prieťahy v konaní, ak činnosť súdu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na súd, aby v jeho veci rozhodol (IV. ÚS 22/02, IV. ÚS 380/08, III. ÚS 103/09, I. ÚS 7/2011). Napriek tomu, že uvedená judikatúra má svoj pôvod v konaniach o ústavných sťažnostiach v súvislosti s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, neexistuje žiaden relevantný dôvod vylúčiť jej adekvátnu aplikáciu vo vzťahu k hodnoteniu postupu všeobecného súdu v konaniach o osobnej slobode podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy alebo čl. 5 ods. 4 dohovoru v súvislosti s požiadavkou neodkladnosti a urýchlenosti takéhoto rozhodovania (vo „väzobnej veci“ bola táto judikatúra aplikovaná napr. v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 629/2021).

23. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd práve za jednoznačne nesústredenú činnosť považoval procesný postup okresného súdu pri doručovaní písomného vyhotovenia rozhodnutia z 1. júna 2021 stranám trestného konania (predstavujúci zaslanie počiatočných konceptov), ktorý mal za následok potrebu vykonania nápravy takto vzniknutého stavu, a táto náprava v ďalšom priebehu konania spôsobila, že od rozhodnutia o žiadosti sťažovateľa do jeho doručenia (23. júna 2021) uplynulo ďalších 22 dní, resp. 29 dní pri doručení rozhodnutia obhajkyňi sťažovateľa (30. júna 2021).

24. Svoje pochybenie okresný súd napokon umocnil tým, že spôsob, akým pristúpil k náprave doručovania správneho znenia rozhodnutia z 1. júna 2021 (zvolenou formou opravného uznesenia zo 16. júna 2021), v konečnom dôsledku spôsobil, že výsledkom sťažnostného konania o tomto uznesení na nadriadennom súde bolo zrušenie prvostupňového rozhodnutia s následkom vrátenia veci na opätovné konanie a rozhodnutie o žiadosti sťažovateľa. Navyše, zrušené nebolo len „opravné“ rozhodnutie (zo 16. júna 2021), ale aj „opravené“ rozhodnutie (z 1. júna 2021), teda samotné rozhodnutie o väzbe. Napriek tomu, že okresný súd rýchlosť a dĺžku rozhodovania krajského súdu o opravnom prostriedku sťažovateľa ovplyvniť nemohol (v konečnom dôsledku toto prebehlo v akceptovanej lehote od 8. júla 2021 do 20. júla 2021, t. j. 12 dní), je zrejmé, že jeho výsledok a v podstate aj jeho opodstatnenosť ide na ťarchu okresného súdu.

25. Okresným súdom nesprávne zvolený (resp. chybný) procesný postup spôsobil, že o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu napokon rozhodol v prvom stupni až 28. júla 2021, teda 71 dní od jej doručenia, a výrazným spôsobom tak prispel k tomu, že sa sťažovateľ o právoplatnom výsledku konania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu dozvedel až 27. augusta 2021 (101 dní od doručenia žiadosti okresnému súdu).

26. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je pochopiteľne neakceptovateľná obrana okresného súdu spočívajúca v tvrdení, že o žiadosti sťažovateľa konal urýchlene, pretože o tejto rozhodol na 13. deň po predložení vyšetrovacieho spisu. Rovnako nesprávne je presvedčenie okresného súdu, že jeho postup nebolo možné považovať za prieťahy v konaní, pretože sudca nebol v konaní nečinný. Ako už bolo uvedené, nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť spôsobená procesnými pochybeniami je spôsobilou neprípustne zasiahnuť do práva na neodkladné a urýchlené rozhodnutie o osobnej slobode.

27. Keďže postup okresného súdu v namietanom konaní nerešpektoval požiadavku neodkladnosti a urýchlenosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu v intenciách čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru, ústavný súd vyslovil, že okresný súd v súvislosti s dlhotrvajúcim rozhodovaním o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu v konaní vedenom pod sp. zn. 6Tp/46/2021 spôsobeným procesným pochybením a nesústredenou činnosťou porušil základné právo sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, ako aj jeho právo na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

VI.

K požiadavke prepustenia sťažovateľa na slobodu

28. Sťažovateľ v ním spísanej ústavnej sťažnosti požiadal, aby ho ústavný súd v dôsledku porušenia jeho základného práva na osobnú slobodu prepustil z väzby na slobodu.

29. Napriek tomu, že právna zástupkyňa sťažovateľa túto požiadavku v neskoršom doplnení ústavnej sťažnosti, resp. pri odstránení jej nedostatkov, v návrhu na rozhodnutie (petite ústavnej sťažnosti) nezopakovala, ústavný súd vo vzťahu k tejto žiadosti konštatuje, že za dôvod na prepustenie obvineného z väzby možno považovať takú situáciu, keď sa v trestnej veci riešenej väzobne nekoná zo strany orgánov činných v trestnom konaní

s osobitnou starostlivosťou a urýchlením. To znamená, že dôvodom na prepustenie z väzby sú prieťahy v konaní vo veci samej, teda napríklad pomalý postup policajného vyšetrovania. Naproti tomu pomalé rozhodovanie o väzbe, resp. o jej ďalšom trvaní spravidla nie je dôvodom na zrušenie väzobného rozhodnutia všeobecného súdu a prepustenie obvineného z väzby. Výnimkou z tohto pravidla sú napríklad tie prípady, keď priamo zo zákona vyplýva lehota, v ktorej má byť o väzbe rozhodnuté (m. m. II. ÚS 80/2015, I. ÚS 288/2017).

30. Inak povedané, dĺžka konania o väzbe spravidla nie je dôvodom na zrušenie väzobného rozhodnutia všeobecného súdu a prepustenie obvineného z väzby. O takýto prípad ide aj v danej veci.

31. Vzhľadom na uvedené nebolo možné vyhovieť žiadosti sťažovateľa, aby ho ústavný súd prepustil z väzby na slobodu (bod 5 výroku tohto nálezu).

VII.

Primerané finančné zadosťučinenie

32. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

33. Sťažovateľ žiadal o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia od okresného súdu v sume 2 000 eur. Ústavný súd považoval túto požiadavku za primeranú do sumy 800 eur (bod 2 výroku nálezu). Vychádzal pritom zo zásady spravodlivosti (II. ÚS 135/2018), ako aj zo zisteného obdobia prieťahov spočívajúcich v nesústredenej činnosti okresného súdu majúcej za následok vydanie regulárneho rozhodnutia o osobnej slobode až po uplynutí 71 dní od doručenia žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu. V prevyšujúcej časti, teda čo sa týka sumy 1 200 eur, ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

VIII.

Trovy konania

34. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v celkovej ním požadovanej sume 397,50 eur.

35. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2021 je 181,17 eur a hodnota režijného paušálu je 10,87 eur. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 je 193,83 eur a hodnota režijného paušálu je 11,63 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2021 (prevzatie a príprava zastúpenia) a za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 (písomné podanie na súde – odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti).

36. Keďže ústavný súd po splnení podmienok sťažovateľovi ustanovil právnu zástupkyňu uznesením č. k. I. ÚS 452/2021-18 z 30. novembra 2021, uložil povinnosť zaplatiť právnej zástupkyňi trovy konania Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozpočtových prostriedkov. Zároveň uložil okresnému súdu povinnosť uhradiť tieto trovy štátu na účet ústavného súdu (body 3 a 4 výroku nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2022

Miloš Maďar
predseda senátu